

[Kaj Poulsen]

imod lovgrundlaget. Det er, at Danmark skal overholde menneskerettighederne. Det gennemførte vi ved lov, mens vi havde regeringsmagten.

Glistrup (FP):

I de sidste 16 år har Fremskridtspartiet været hovedmotoren i lovgivningsmagtens desperate og nødvendige kamp for retfærden imod fagforeningsterroren. Det er en lang og sej opgave at få løst.

På det felt, vi beskæftigede os med under det foregående punkt på dagsordenen, er og har Det Radikale Venstre været vores bedste medkæmper, og denne BZ-alliance ser jo nu ud til at fejre sin første sejr. Men vi har været noget heldigere på det område, vi nu beskæftiger os med, hvor vi først og fremmest har været i den hellige alliance QZ, og derfor er vi kommet nogle skridt videre.

Og nu kommer så forslaget i dag, der som en kroning af den tredje puniske HT-krig indeholder fem forbedringer på området. Efter at vi har afsluttet den fjerde puniske HT-krig, er vi altså kommet så langt, og det skal arbejdsministeren selvfølgelig have tak for, og det stemmer vi selvfølgelig for. Men der er lang vej endnu, for der er sej modstand fra socialistpartierne herinde mod, at vi får retfærdige og ordentlige tilstande på dette område.

En af de ting fra højesteretsdommen af 24. oktober 1986, som arbejdsministeren ikke har villet dyrke i denne omgang, er den skandaløse frifindelse af SiD. Den er skandaløs i forhold til det foreliggende lovforslag, for i virkeligheden er det bundretfærdigt, at man retter sanktionerne imod arbejdsgiveren for at få ham til at klare sig, hvor det i virkeligheden er fagbevægelsen, der er den ansvarlige.

SiD blev frifundet, fordi vi i lovgivningen mangler en regel svarende til det, vi i øvrigt har i erstatningsretten: En farlig virksomhed, f.eks. en krudtfabrik, kan eksplodere en gang imellem, og så er den ansvarlig, uanset om den har skyld eller ej.

Det har vi ikke fået på dette område for organisationerne, der med deres drønsamfundsfarlige virksomhed er skyld i, at alt det her opstår: Uden organisationer – ingen af disse HT-affærer eller de andre ting. Derfor må det være nødvendigt som et af de næste skridt at få indført et objektivt ansvar for organisationerne i disse sa-

ger, og så kan man skille arbejdsgiverne helt ud, så de ikke skal være de stakkels mennesker, som efter den nugældende lov skal betale erstatningen.

Men når det ikke er nok, så beror det på, at kammerat Bokoffs store indsats, kammerat Jeltsins store indsats, kammerat Modrows – eller hvad det nu er, han hedder dernede i Østberlin – store indsats ikke rigtig smitter af på partifællerne herhjemme i Danmark. De skal stadig væk have deres store, selvstændige, privilegerede områder, hvor de simpelt hen skal have deres særrettigheder, og det er altså i form af det, man kalder det arbejdsretlige system. De sidder på selve retsplejen ved, at alt, alt for meget af det her går ind over denne såkaldte Arbejdsret.

Vi skal have det arbejdsretlige system væk, sådan at Arbejdsretten bliver nedlagt, og sådan at vi får det her for de almindelige domstole, for underretterne rundt omkring, således at man ikke kan komme med denne store, privilegerede tilværelse, som man har, når det er Hardy Hansen eller Typograf-Forbundet, eller hvem det er, der virkelig har forset sig i den pågældende sag.

Så skal vi selvfølgelig have det udvidet, sådan at det ikke bare er i afskedigelsessituationen, denne kamp mod fagforeningsterrorismen udvikler sig. Det bør selvfølgelig også være i ansættelsessituationen, og det bør selvfølgelig også være i hele den periode, hvor man er ansat.

Derfor er der brug for mange, mange fremskridt ud over de fem, som vi behandler i dag.

Vi siger arbejdsministeren tak for, at vi kommer de fem skridt videre, og vi skal hjælpe ham på den vej. Men vi håber, at vi også kan få arbejdsministerens følgeskab ved de mange, lange, seje skridt fremad, for at vi også i Danmark kan blive fri for socialismen, som de nu bliver det rundt omkring i Europa.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Ja, man skulle egentlig ikke lade sig provokere af hr. Glistrup, men man kan ikke lade være, når det er så uanstændigt, hvad hr. Glistrup kommer med heroppefra.

Hvordan er det egentlig med foreningsfriheden i Danmark, hr. Glistrup? Man har lavet en lov om husbondafløsning, og enhver landmand